

Dr. JM Eustatia
Plantagehuis Lange Tuin
Weg naar Fuik 86
Email : joseeustatia@gmail.com

Tel 599 9 7673664
Fax 599 9 7470612
Cell phone 599 9 5627896

.....
Aan de Heer **Rob Brockhus**
Per e mail sdn@planet.nl

Curaçao 3 oktober 2016

Geachte Heer Brockhus,

Ik kwam u bij toeval tegen bij het surfen op internet. Een gelukkige treffer.

Ik heb net als u grote bezwaren tegen de absolute macht van de rechters. En dat te meer waar van die macht soms openlijk misbruik wordt gemaakt.

Op een klein eiland als Curaçao met zijn korte endjes zijn advocaten en rechters nogal eens geneigd elkaar de hand boven het hoofd te houden.

Van de advocaten hoef je dus niet te verwachten dat ze enige kritiek op het gerecht zullen uiten. Die wachten zich er wel voor om hun wit voetje bij het gerecht door ook maar het kleinste vlekje te ontsieren. Men houdt elkaar liever de hand boven het hoofd.

Verschillende vooraanstaande advocaten hebben domweg geweigerd mij bij te staan in een rechtszaak die ik tegen mr. F.J.P. Veenhof, thans rechter verbonden aan de rechtbank te Haarlem, wenste op te starten.

Mr. F.J.P. Veenhof heeft zich in een door hem op Curaçao voorgezeten arbitrageprocedure ontpopt als een door en door partijdige rechter.

Zijn deels partijdige, deels foute en deels aan corruptie grenzende besluiten hebben mij de nodige schade bezorgd.

Het is mij niet gelukt deze arbiter te wraken. Ondanks de niet te loochenen talrijke voorbeelden van partijdigheid die ik heb aangedragen, bestond rechter mr. Beukenhorst van mr. Veenhof te stellen dat er bij hem geen sprake was van zelfs de **SCHIJN** van partijdigheid. De wraking werd afgewezen en ik bleef dus zitten met een bewijsbaar door en door partijdige arbiter.

In het tweede wrakingsproces werd mr. Veenhof gered door rechter mevr. mr. Van Gastel die een brief van mr. Veenhof aanhaalde die bewijsbaar leugenachtig was. In die brief beweerde mr. Veenhof dat ik hem nooit met mijn grieven had benaderd. Hij zou anders zonder meer bereid zijn geweest naar mij te luisteren. Een verklaring waarvan de leugenachtigheid kan worden aangetoond.

Ik had mr. Veenhof niet alleen bij talloze gelegenheden openlijk partijdigheid verweten, maar aan de opgemelde brief zijn ook wrakingsprocedures voorafgegaan. Maar het volgende voorbeeld is misschien nog aansprekender.

Mr. Veenhof besloot na de officiële afsluiting van de arbitrageprocedure, op verzoek van de wederpartij een extra arbitragesessie in te lassen. Reden voor de extra sessie was het bespreken van het ongenoegen van de wederpartij over het resultaat van het door de accountant deskundige uitgevoerd financieel onderzoek.

Mr. Veenhof zou daarvoor naar Curaçao moeten afreizen.

Aan mij werd gevraagd ook een bijdrage te leveren aan de kosten van die extra sessie. Ik heb als voorwaarde gesteld slechts dan financieel bij te dragen als ook mijn pijnpunten op de agenda zouden worden geplaatst.

Mr. Veenhof weigerde resoluut en toen ook ik op mijn strepen bleef staan blies hij zijn reis naar Curaçao af. In zijn eindvonnis bleek het bedrag van de mij toegewezen goodwill, waar de wederpartij zo tegenaan hikte, door mr. Veenhof met **70% (!)** te zijn verlaagd. Tevens werd mij in het eindvonnis de kosten van de niet doorgegangene vliegreis in rekening gebracht.

Geen echt integere rechter dus.

Dat blijkt ook uit een brief van de NMv. Uit die brief blijkt dat mr. Veenhof op een commerciële site waarop hij zijn diensten als mediator aanbood, zich ten onrechte als lid van het NMv uit te geven. Die promo's verdwenen na mijn publicatie subiet van het internet.

Mr. F.J.P. Veenhof wordt echter door dik en dun gesteund door de President van het Caribische Hof Mr. E. van de Poel.

Mr. van de Poel stuurde zijn persrechter af op het lokale papiamentstalige ochtendblad EXTRA dat interviews met mij publiceerde. De persrechter probeerde te bewerkstelligen dat de ochtendkrant zijn toon zou matigen "omdat de betreffende artikelen de geloofwaardigheid van het gerecht zouden schaden".

De Hofpresident sprak vervolgens de gezamenlijke pers toe en stelde dat de kritiek die op het gerecht werd geuit, minder gewenst was. Personen die zich door het gerecht tekort gedaan voelden, moesten maar in Hoger beroep gaan of kiezen voor cassatie (sic !). Sindsdien zwijgen de Nederlandse kranten als het graf.

Ik heb me vervolgens tot de redactie van de vooral t.b.v. de lokale markt publicerende internetkrant KNIPSELKRANT gewend. Ik heb zes columns in de Knipselkrant gepubliceerd. Deze columns scoorden voor Curaçaose begrippen hoge hits. Na de publicatie van de zesde column besloot de Knipselkrant zonder nadere aanzegging, de publicatie van de volgende columns te staken.

Natuurlijk vanwege druk vanuit de kring van de Hofpresident en mr. Veenhof. De eerste zes columns zijn nog steeds te lezen op de site van de KNIPSELKRANT (www.kkcuracao.net onder column *Joe Eustatia*). Ik heb vervolgens de publicatie voortgezet op Facebook. Ook daar werden de publicaties een succes.

Omdat de Hofpresident Facebook niet het zwijgen kon opleggen besloot hij een persbericht te doen uitgaan waarin de kritiek, die met name in de NRC op mr. Veenhof werd geuit vanwege zijn dubieuze interventie in de Bonairiaanse Zambesi zaak, werd ontkracht. Dat was uiteraard primair bedoeld om te laten blijken dat ook aan mijn artikelen niet te veel gewicht moest worden toegekend. Mr. Veenhof had in de Bonairiaanse Zambesi zaak een behoorlijke scheve schaats gereden. Hij besloot een on going strafrechtelijk onderzoek te blokkeren onder het voorwendsel dat het onderzoek te lang had geduurd en te veel media-aandacht had getrokken.

De interventie van mr. Veenhof in het Bonairiaans strafrechtelijk onderzoek heeft tot tal van publicaties in de NRC geleid. Onderzoeksjournalist Joep Dohmen suggereerde dat er bij Veenhof sprake was van persoonlijke belangen omdat zijn zoons belangen hadden bij de KLM.

Er zijn toentertijd zelfs Kamervragen gesteld die met de gebruikelijke niets zeggende antwoorden werden afgedaan.

Het totale zwijgen dat hierna is ingetreden doet mij vermoeden dat er voor wat de door Dohmen geuite aantijgingen misschien enige grond was.

De zaak ging dus in de doofpot.

Hoezeer de interventie van mr. FJP Veenhof in strijd was met de rechtsgang in Nederland, blijkt uit de overwegingen van het Gerecht in de bekende zaak Rochdale, waarin de heer Möllenkamp terecht stond. Het OM had drie jaar celstraf geëist tegen Möllenkamp, die zijn functie van directeur van de woningbouwcorporatie Rochdale had misbruikt om zichzelf te verrijken. De rechtbank in Amsterdam legde Möllenkamp een iets lagere straf op, maar stelde uitdrukkelijk dat de hem toegewezen iets lagere straf, niet te danken was (ik citeer) *“aan de lange duur van de strafzaak (zeven jaar) en ook niet aan de „zware wissel die alle media-aandacht op hem heeft getrokken. Want die was onvermijdelijk”*. Reden voor de lagere straf was vrijspraak op enkele kleine punten (vide NRC 27 oktober 2015).

Men kan hieruit afleiden dat de door mr. Veenhof gebruikte argumenten om het Bonairiaanse strafrechtelijk onderzoek te stoppen absoluut niet valide waren. Ik neem aan dat Dohmen met zijn suggestie dat mr. Veenhof met zijn interventie andere belangen diende gelijk had.

MIJN probleem met mr. Veenhof is dat hij in een door mij aangevraagd en door hem geleid arbitrageproces zich schuldig heeft gemaakt aan verregaande partijdigheid. Hij heeft in het arbitrageproces besluiten genomen die grenzen aan corruptie. De advocaat van de wederpartij had de benoeming van deze arbiter tegen mijn zin doorgedrukt. Deze advocaat (mr. Diaz) was eerder vanwege fraude tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf veroordeeld.

Arbiter mr. Veenhof kreeg van advocaat mr. Diaz heimelijk een concept akte van compromis toegespeeld waarvan Veenhof moest voorwenden dat dit de definitieve akte was. Uit dat concept was de voornaamste wederpartij aan de arbitrage onttrokken. Mr Diaz heeft verzuimd de opgeschoonde akte waarin de VOF nadrukkelijk als deelnemer aan het arbitrageproces optrad te tekenen en aan de opsteller van het contract te retourneren.

Uit het door mr. Veenhof gebruikte concept was via kunstgrepen de voornaamste en enige solvente wederpartij weggelaten.

Mr. Veenhof veinsde zo overtuigd te zijn van de echtheid (?) van het concept dat hij het niet nodig heeft gevonden ook maar één vraag aan partijen te stellen over deze door partijen genomen zeer opmerkelijke beslissing.

Het resultaat van deze manipulatie bleek pas bij het eindvonnis. Toen ik probeerde het mij toegewezen (door mr. Veenhof flink gekorte) bedrag te innen wees de deurwaarder mij er dan ook fijntjes op dat het vonnis niet te executeren was.

Omdat er een beslag op de tegoeden van de wederpartij rustte, lukte het mij het mij toegewezen bedrag grotendeels uitbetaald te krijgen. Maar men bleef mij de somma van om en nabij de NAF 30.000.00 van het toegewezen bedrag schuldig. Die blijkt ondanks al onze inspanningen nog steeds niet te verhalen. De enige solvente wederpartij had immers door toedoen van mr. Diaz en mr. Veenhof geen deelgenomen aan de arbitrage. Omdat die partij niet veroordeeld was aan mijn partij te betalen, kon ik ook geen executoriale maatregelen tegen die wederpartij treffen. Zoals eerder gesteld, de enige solvente wederpartij.

De schade die ik door deze foute rechter mr. Veenhof heb geleden is aanzienlijk.

En na deze inleiding de vraag die ik aan u wil stellen:

De civiele rechter in eerste aanleg heeft, zoals ik mocht verwachten, mijn klachten afgewezen stellende dat de aan mr. Veenhof door de advocaat van de wederpartij heimelijk toegespeelde conceptakte de status van definitieve akte had verworven en dat ik dat had moeten weten.

Mind you, een heimelijk naar de arbiter doorgeleide conceptakte die via onderlinge manipulaties door Diaz en Veenhof, volgens een rechter de z.g. status van definitieve akte verwerft. Voor mij is hiermee een grens bereikt. Want dit heb ik echt niet voor mogelijk gehouden! Verschillende vrienden hadden mij deze uitkomst echter voorspeld.

Ik kan dit nog steeds niet geloven.

Want dit is pure willekeur en grenst aan justitiële corruptie en machtsmisbruik.

De zogenaamde definitieve status van het gemanipuleerde concept zal wanneer ik eindelijk een integere rechter tref en niet de foute rechters met wie ik tot nu werd geconfronteerd, natuurlijk nooit standhouden.

Ik heb 100% onweerlegbaar bewijs om het bestaansrecht van die frauduleuze akte ter discussie te stellen. Daarmee zou dan ook direct zijn bewezen dat mr. Veenhof een foute rechter is, die zich door een foute advocaat heeft laten bespelen.

Maar of ik op Curaçao daarin zal slagen is de vraag. De Hofpresident zet zich namelijk volledig in om mr. Veenhof uit de wind te houden.

Ik heb dan ook voldoende gelden gereserveerd om indien nodig in cassatie te gaan. De opstelling van de betreffende civiele rechter mr. P.H. Veling is echter van zo' n grandioze partijdigheid, dat ik niet kan wachten op het Hoger Beroep en eventueel cassatie. Want het is niet alleen bij het sanctioneren van een bewijsbaar foute akte gebleven. Elke klacht, hoe onweerlegbaar ook, werd door rechter mr. Veling afgewezen. Een getuige die ik wilde laten horen hoefde van mr. Veling niet te worden gehoord "omdat mr. Veenhof had verzekerd dat de brief waarover die getuige zich zou moeten uitlaten niet bestond....."

Waarom een getuige horen over een **volgens mr. Veenhof** niet bestaande brief?

Ik wil dan ook een klacht indienen tegen rechter mr. P.H. Veling. Een klacht die tegelijkertijd misschien voor de Hoge Raad een wake up call zou kunnen zijn om ietwat meer aandacht aan dit buitengebied van de Nederlandse rechtsmacht te geven.

Mijn vraag:

I Hoe moet ik dit aanpakken? Bij welke instantie (de Procureur van de Hoge Raad?) moet ik zijn?

II In welk opzicht kan de site klokkenluider, waarin u een vooraanstaande rol speelt, mij helpen het dodelijk zwijgen te doorbreken.

Want Facebook heeft uiteraard zijn beperkingen. De lokale Nederlandstalige kranten zwijgen in alle talen. In de kleine Nederlandse gemeenschap van Curaçao willen de Nederlandse krantenmannen persé vriendjes blijven met de Nederlandse rechters. Dus van die zijde valt niets te verwachten.

Helaas hebben de media in Nederland totaal geen belangstelling voor wat er in de Cariben gebeurt. Ze vinden het kennelijk doodgewoon dat er in dit gebied in **alle** sectoren sprake is van corruptie. Ze vinden het daarom niet nodig om aandacht te besteden aan de foute, door niemand gecorrigeerde, Nederlandse rechters die in de Cariben recht spreken. Topadvocaat Prof. Mr. Knoops is de enige die af en toe een terloopse opmerking hierover maakt. Maar daar blijft het dan ook bij.

Feit is dat mr. Veling voor het opstellen van zijn vonnis op schaamteloze wijze is uitgegaan van een conceptakte, waarvan hij donders goed wist dat deze door mr. Diaz was gemanipuleerd en heimelijk naar de arbiter was toegespeeld. Je hebt dus de situatie waarin een **rechter**, in een civiele procedure samenspannt met een foute advocaat, een advocaat die eerder vanwege fraude tot een gevangenisstraf is veroordeeld. Mr. Veling doet dit om zijn foute collega mr. Veenhof die door deze foute advocaat is “omgepraat”, uit de wind te houden. De corrupte Cariben op zijn best.

Het optreden van mr. Veenhof heeft alle schijn van schatplichtigheid aan mr. Diaz, die zijn benoeming tegen mijn zin, maar met helaas de medewerking van mijn eigen raadsman heeft doorgedrukt.

Ik denk dat indien ik er in slaag voor mijn klacht tegen rechter mr. PH Veling bij de geëigende instanties gehoor te krijgen, ik al veel heb bereikt. Reden waarom ik u vraag voor een – mag het zijn spoedige – reactie.

Verblijvend met vriendelijke groet,

Hoogachtend, J.M. Eustatia

Literatuur

- * Attachment Brief Nederlandse Mediators vereniging.
- * Attachment Grief I bij in te stellen Hoger Beroep.
- * Zambesi foute rechter(s) deel I – VI Knipselkrant (www.kkcuracao.net)
- * Zambesi foute rechter(s) deel VII – XXI: Facebook (mijn facebook site Joe Eustatia, gemakkelijk te bereiken via search Facebook)
- * Google: klik site FOUTE RECHTERS

Commentaar R.M. Brockhus (redacteur Sociale Databank Nederland)

Geachte dr. J.M. Eustatia, wat betreft de corruptie in de overzeese rijkdelen heb ik contact gehad met AIVD-rechercheur Jan Veldman. Hij had van hogerhand opdracht gekregen om te onderzoeken of betrokkenen bij de SDN al dan niet ‘gevaarlijk’ zouden kunnen zijn voor de staatsveiligheid. Hij zei: “Ik ben in opdracht van de overheid uitgezonden geweest naar o.a. de Antillen om het niveau van corruptie daar te onderzoeken”, en verder: “Maar in Nederland is het niet anders” (citaat). Zie daarvoor: www.sdn.nl/avd-jan-veldman.htm en www.sdn.nl/theo-van-gogh-2.htm